

✎ TOMASZ MATUSZEWSKI

RENOWACJA PAŁACU MYŚLEWICKIEGO SYSTEMEM SILTEN RENO

W 2015 r. Pałac Myślewicki w Warszawie odzyskał dawny blask – zakończony został bowiem remont, będący częścią kompleksowych prac renowacyjnych prowadzonych w Łazienkach Królewskich w Warszawie. Inwestor wybrał jako optymalny system renowacji murów SILTEN RENO.

Pałac Myślewicki został wybudowany w latach 1775–1779 według projektu Dominika Merliniego na zlecenie króla Stanisława Augusta. Pałac swą nazwę zawdzięcza nieistniejącej obecnie pobliskiej wsi Myślevice. Budynek początkowo był wzniesiony w formie dwupiętrowej willi. W 1776 r. do ścian szczytowych dobudowane zostały ćwierćkolisty, parterowe skrzydła boczne. W 1783 r. podwyższono je do dwóch kondygnacji.

W pałacu zamieszkiwał książę Józef Poniatowski. Od XIX wieku do czasów PRL budynek służył jako rezydencja dla znamienitych gości odwiedzających Warszawę. Mieszkali w nim między innymi Napoleon, Indira Gandhi i Richard Nixon. W latach 1958–1970 w pałacu odbywały się poufne rozmowy pomiędzy ambasadorami Chin i USA na długo przed oficjalnym nawiązaniem stosunków dyplomatycznych przez oba kraje. Prowadzone tu rozmowy były wówczas

FOT. 1. Pałac Myślewicki w Łazienkach Królewskich w Warszawie; fot.: autor

jedyną formą dialogu między obu mocarstwami i przyczyniły się do budowy wzajemnego zaufania między nimi i zachowania światowego pokoju. W 1980 r. pałac został przejęty przez Muzeum w Łazienkach.

Pałac Myślewicki jest jednym z najważniejszych obiektów Łazienek Królewskich w Warszawie – rezydencja jest przykładem pałacu wczesnoklasycystycznego, jedną z niewielu tego typu budowli w Polsce. Przetrwiała do dziś w stanie niemal niezmiennym, z oryginalnym w większości wystrojem z czasów Stanisława Augusta.

W 2015 r. pałac odzyskał dawny blask – zakończony został bowiem remont, będący częścią kompleksowych prac renowacyjnych prowadzonych w Łazienkach. Naprawiono m.in. więźbę dachową, wymieniono jej pokrycie z miedzianej blachy oraz odnowiono elewację. Wykonana także została kompleksowa izolacja fundamentów. Zgodnie z obowiązującymi dzisiaj zasadami sztuki budowlanej i wymaganiami technicznymi, budynki posadowione w gruncie powinny posiadać poziome i pionowe izolacje wodochronne, których zadaniem jest ochrona podziemnych części budynku przed wnikaniem wilgoci z gruntu. Przed remontem budynek pałacu nie miał żadnych zabezpieczeń dających ochronę przeciwwilgociową. Brak zabezpieczeń powodował postępującą destrukcję zawilgoconych murów objawiającą się w postaci wykwitów solnych, plam, złuszczenia się powłok malarskich, odparzenia tynków i lasowania się cegieł. Oprócz tego zawilgocenie murów zwiększało znacząco ich przewodność cieplną – rosły straty ciepła, co powodowało wzrost wilgotności względnej powietrza w pomieszczeniach, wpływając na rozwój grzybów pleśniowych i domowych. Bardzo zły stan podpiwniczenia – bardzo wysoką wilgotność masową murów i ich bardzo wysokie zasolenie, potwierdziły wykonane w 2014 r. szczegółowe badania mykologiczne.

Opracowany na tej podstawie projekt izolacji ścian fundamentowych zakładał wykonanie pionowej izolacji bitumicznej od zewnątrz, poziomej przepony przeciwwilgociowej metodą iniekcijną wraz z osuszaniem w ścianach zewnętrznych i wewnętrznych oraz wykonanie tynków renowacyjnych. Inwestor wybrał system renowacji murów SILTEN RENO jako optymalny w tych warunkach.

Na system SILTEN RENO składają się środki do hydrofobizacji i wytwarzania przepon chroniących przed podciąganiem kapilarnym oraz zestaw zapraw renowacyjnych.

W grubych murach fundamentowych z cegły pełnej, przeponę poziomą wykonano metodą TERMOINIEKCI®. Zastosowana została mikroemulsja silikonowa typu SMK

KONTAKT

TERAZ POLSKA

SILTEN TERBUD

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Harcerska 30, 05-820 Piastów
tel./faks: 22 758 05 74, 22 759 10 67
siltenspolska@gmail.com, www.siltenu.eu

FOT. 2–5. Prace renowacyjne w Pałacu Myślewickim; fot.: Marta John-Koziak

– SILTEN Me. Strefa iniekcji została wcześniej podgrzana i osuszona. Stale monitorując tempo procesu termowentylacyjnego osuszania, iniekcję ciśnieniową prowadzono po osiągnięciu przez mur 3–4% wilgotności masowej. Wybrany preparat iniekcyjny toleruje podwyższoną zawartość soli w murze, wnikając ze względu na wielkość cząstek w kapilary niedostępne dla innych preparatów iniekcyjnych. Środek ten zalecany jest do iniekcji ciśnieniowej w bardzo silnie zawilgoconych murach. Przepona hydrofobowa tworzy się bez żadnych dodatkowych reakcji wtórnych. Dzięki tym właściwościom było możliwe prowadzenie iniekcji w otworach nawierconych tylko z jednej strony muru – od wewnątrz pomieszczeń, co przyspieszyło pracę i znacznie ograniczyło ilość prac ziemnych. SILTEN Me jest rekomendowany przez Instytut Techniki Budowlanej (RT ITB 1192/2010). W przypadku gdy w czasie nawiercania otworów iniekcyjnych stwierdzono występowanie pustek i kawern w murze, aplikowano środek na bazie silanów i siloksanów, lecz o konsystencji kremu – SILTEN K, którym otwory wypełnia się całkowicie. Konsystencja preparatu umożliwia zastosowanie go nawet w otworach wierconych poziomo w spoinach muru. Preparat ten również posiada Rekomendację Techniczną ITB – RT ITB 12014/2010.

Następnie, po wypełnieniu otworów zaprawą o wymaganych parametrach, przystąpiono do wykonywania systemu tynków renowacyjnych SILTEN RENO, posiadającego Godto TERAZ POLSKA, spełniającego kryteria normy PN EN 998–1:2012 i posiadającego Certyfikat WTA oraz Certyfikat Zakładowej Kontroli Produkcji ITB-0662/Z wydany przez Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie. W skład systemu wchodzi: obrzutka SILTEN RENOCOAT, tynk

renowacyjny podkładowy SILTEN RENOBASE, tynk renowacyjny nawierzchniowy SILTEN RENOTOP oraz gładź renowacyjna SILTEN RENOFINE. Przed wykonaniem obrzutki mur został oczyszczony, spoiny oczyszczone do głębokości 1,5–2cm, powierzchnie muru zostały zdezynfekowane środkiem grzybobójczym. Obrzutka została wykonana jako półkryjąca. Następnie na ścianach ułożono tynk renowacyjny podkładowy, a potem tynk renowacyjny nawierzchniowy. Kolejne warstwy tynku układane były z zachowaniem koniecznych odstępów związanych z odpowiednim sezonowaniem się każdej kolejnej warstwy zaprawy. Dzięki swoim parametrom tynk wchłania wilgoć zawartą w murze, oddając ją w postaci pary wodnej do otoczenia, magazynuje w swej porowatej strukturze sole. W ten sposób odparowanie wilgoci ma miejsce wewnątrz tynku, nie dopuszczając do formowania się wykwitów na powierzchni. Aby taki proces zachodził, tynk renowacyjny musi spełniać ściśle określone wymagania w instrukcji WTA 2–9-04/D. Tynk renowacyjny w połączeniu z przeponą poziomą oraz bitumiczną izolacją pionową pozwalają na skuteczne osuszenie ścian. Jakość zastosowanych produktów, przemyślane rozwiązanie oraz staranność wykonania, pozwalają mieć nadzieję, iż Pałac Myślewicki na długo zachowa odzyskany blask. ■

WTA (Wissenschaftlich-Technischen Arbeitsgemeinschaft fuer Bauwerkhaltung und Denkmalpflege e.V.) jest niemieckim zespołem naukowo-technicznym ds. konserwacji budowli i zabytków. Wspomniane wytyczne WTA to instrukcje określające wymagania stawiane m.in. tynkom renowacyjnym i opisujące zalecenia wykonawcze. Instrukcje WTA precyzują ponadto stopnie zasolenia muru, dzieląc je na niski, średni i wysoki, w zależności od stężenia chlorków, siarczanów i azotanów w badanych próbkach murów.